

har valgt. Og det, vi har oplevet, er, at på trods af at Venstre og for så vidt også Det Konservative Folkeparti lagde op til samarbejde med regeringen og fremlagde en lang række forslag, så har regeringen fulgt den plan siden foråret at sikre finansloven i aftaler med venstrefløj. Og man har reelt ikke været parat til at forhandle med Venstre.

I hele det forløb, vi har oplevet, har regeringen alene ønsket at drøfte og debattere egne forslag, og regeringen har ikke på noget tidspunkt vist vilje til at drøfte de forslag, som er indeholdt i Venstres oplæg til forhandlingerne, det, vi kaldte »Et bedre Danmark for de samme penge«.

Jeg er måske ikke overrasket, men jeg vil blot beklage, at Danmark efterhånden er det sidste og mest socialistiske land i Europa, når det gælder indstillingen til privat ejendomsret, virksomheders vilkår og borgernes ret til at beholde blot en rimelig del af egen indtjening.

Derfor er regeringens forslag, som vi kender dem, område for område nye og højere skatter og afgifter, og derfor har vi i Venstre sagt stop. De 70 pct. af borgernes indkomster, som vi politikere beslægtet, må være nok.

Nu har det aldrig overrasket mig, at gamle kommunister ser private virksomheder som modstandere, men det kan undre, at Socialdemokratiet ved indgangen til et nyt årtusind fastholder forældede synspunkter. Hvordan kan man tale om et rummeligt arbejdsmarked, hvis man samtidig gør det dyrere for virksomhederne at have en lønnet arbejdskraft? Og måske den del af arbejdskraften, som ikke er lige så hundrede procent effektiv som den, der i forvejen er ude på arbejdsmarkedet? Og når skatteministeren foregiver at vise forståelse for og viden om private virksomheders vilkår, så er forslaget godt nok lavere selskabsskatter for 2 mia. kr., men hvad er så modydelsen?

Selv samme skatteminister forringer i forslaget her til finansloven afskrivningsreglerne, så det samlede likviditetstab for virksomhederne næste år er på mere end 4 mia. kr. Altså et nettotab på 2 mia. kr. alene som følge af ændrede regler. Man lytter og sikke en gestus.

Det er samtidig et held for regeringen, at den ikke skal aflægge regnskab som en ansvarlig ledelse i en virksomhed. Sidste år flyttede regeringen 12,3 mia. kr. af moms penge, der skulle være betalt i år 2001, ind i år 2000, altså ind i år. Men her i år overgår regeringen sig selv med forsla-

get om, at 13,2 mia. kr. i moms, der skulle være betalt i år 2002, opkræves i år 2001!

Finansministeren har endnu en gang opfundet året med 13 måneder, nemlig året med 13 måneders indtægter over for kun 12 måneders udgifter. Opgaven for regeringen er åbenbart ikke at give et retvisende billede af statens økonomi, nej, det er den yndlingsbeskæftigelse, som Socialdemokratiet altid har haft: at bruge andre folks penge.

Se nu forslaget om arbejdsmiljøafgifter: For at forbedre arbejdsmiljøet og fremme det rummelige arbejdsmarked ville regeringen fjerne 300 mio. kr. fra virksomhederne med besked om, at de måske kan få nogle af dem tilbage engang, når regeringen måske har fundet et system, hvor arbejdsmiljøet kan bedømmes. Altså man starter med at straffe, uden at der er begået noget forkert, og så tilbagebetaler man måske nogle af pengene til virksomhederne senere, når det har vist sig, at alt er i orden.

Det kan altså undre, at regeringen ikke vælger at bruge den samme metode, når det gælder bilisterne. Regeringen kunne lige så godt starte med at opkræve det ønskede budgetlagte årlige bødebøl på alle bilister, og siden så kunne regeringen jo tilbagebetale, når året er gået, til dem, der ikke har overtrådt færdselsreglerne. Det er jo præcis den måde, regeringen behandler virksomhederne på. Jeg tror, at det ville gå op for mange, hvor urimeligt det er, hvis den enkelte borger blev udsat for samme behandling, men regeringen afslører til stadighed, at det alene drejer sig om penge i kassen.

Således også med hastighedskontrollen. Nu skal der indføres automatisk hastighedskontrol og fartfælder over hele landet, fælder, som fungerer som en ren pengemaskine, og det under dække af, at man gerne vil gøre det bedre for færdselssikkerheden. Det nærmer sig det hykkelige.

Forsøg med f.eks. display-lystavler, der viser, hvad hastigheden for bilisten er, har vist sig at have en effekt, der er 2-3 gange så stor som effekten ved automatiske fælder, altså en langt større reduktion af hastigheden. Problemet for regeringen er blot, at de ingen penge giver i statskassen, så derfor vælger regeringen mindre trafikikkerhed mod til gengæld flere penge i statskassen.

Venstre anerkender selvfølgelig, at vælgerne har sammensat et Folketing og et flertal, som vi ikke kan ændre før et valg. Vi har derfor ønsket med enkelte ændringsforslag til finansloven at